

мжченическитѣ вѣнци и свирепитѣ посѣгателства на националното събрание захванали да обнаружватѣ влиянието си. Народътѣ, който си оставалѣ единоподушенѣ въ онова врѣме, когато работата отивала за борба противѣ феодализмътѣ, раздѣлилѣ ся на партии, когато идейтѣ на XVIII-то столѣтие ся коснали до церковната иерархия, и вѣпшиющитѣ нужди на господарството, принудили националното събрание да турне ржка на церковнитѣ имущества. Католицизмътѣ, който за жителитѣ на Парижѣ нѣмалѣ вече ни най малка прѣлестѣ, оказалѣ ся силенѣ и живѣ въ градоветѣ и селата на отдѣлни провинции. Въ някои мѣста агитацията, за въ полза на католическото духовенство намѣрвала храна, не толкова въ религиознитѣ чувства на народътѣ, колкото въ економическитѣ му интереси: работата ся състои въ това, че духовенството си държало имуществата въ голѣмѣ порядѣкъ и не страдало отѣ онѣзи спазматически припадѣци безпаричия, които чѣсто довеждали храброто дворянство до полуда. Вслѣдствие на това, духовенството не давало приходитѣ си въ откупѣ на различни аферисти, че притѣснявало фермеритѣ си съ неумѣренни искания, и въобще, водило паричнитѣ си работи равно, спокойно и правилно; така, щото, селянитѣ, които ся намѣрвмали въ сношения съ тѣхѣ, благословлявали сѣдбата си.

Когато ся разнелѣ слухътѣ за прѣдстоящата продажба на церковнитѣ имущества, тогава всичкитѣ арендатори на тѣзи помѣстия, които не били въ състояние да купятѣ за себѣ